

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 lipca 1972 r.

w sprawie warunków usługowego wypału cegły surowej wysuszonej i zasad odpłatności za te usługi.

Na podstawie § 5 ust. 1 i 2 uchwały nr 98 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1972 r. w sprawie rozwoju produkcji lokalnej i ubocznej materiałów budowlanych (Monitor Polski Nr 28, poz. 153), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady ceramiki budowlanej podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowane obowiązane są przyjmować do wypału cegłę surową wysuszoną dostarczoną przez spółdzielnie produkcyjne, kółka rolnicze, indywidualnych rolników, państwowe gospodarstwa rolne itp., produkujące materiały budowlane na potrzeby własne.

2. Przyjęcie do wypału cegły surowej może nastąpić w razie posiadania przez zakłady ceramiki budowlanej, o których mowa w ust. 1, nie wykorzystanej zdolności wypalowej pieców oraz zapasów paliwa zapewniających wykonanie planu produkcji cegły.

§ 2. Zakłady ceramiki budowlanej dokonujące usługowego wypału cegły surowej na zasadach określonych w uchwale nr 98 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1972 r. w sprawie rozwoju produkcji lokalnej i ubocznej materiałów budowlanych (Monitor Polski Nr 28, poz. 153), zwane dalej „zakładami”, przyjmując cegłę surową do wypału powinny dokonać odbioru technicznego cegły, obejmującego ilość oraz jakość według parametrów ustalonych dla cegły surowej dostarczanej do pieca. Cegła surowa powinna być odpowiednio oznakowana. Odbioru cegły należy dokonywać na terenie zakładu.

§ 3. Po dokonaniu wypału powierzający przeprowadzenie wypału otrzymuje cegłę wypaloną z dostarczonej przez siebie surówki. Złom pozostały po wypale cegły może być, stosownie do umowy, zabrany przez powierzającego lub pozostawiony w zakładzie.

§ 4. 1. Za dokonany wypał cegły zakłady pobierają opłatę w wysokości obejmującej:

- 1) koszt paliwa wynikający z normy zużycia paliwa ustalonej dla danego zakładu oraz jego ceny zgodnej z obowiązującym cennikiem zaopatrzeniowym, powiększony o faktyczne koszty zakupu,
- 2) koszt robocizny bezpośrednio odnoszący się do prac związanych z wypałem cegły, powiększony o 15,5% narzutów z tytułu ubezpieczeń społecznych,
- 3) połowę narzutów z tytułu kosztów wydziałowych ustalonych dla przedsiębiorstwa,
- 4) połowę narzutów z tytułu kosztów ogólnozakładowych ustalonych dla przedsiębiorstwa,
- 5) zysk w wysokości ustalonej przez Państwową Komisję Cen dla poszczególnych resortów i zjednoczeń w stosunku do sumy kosztów określonych w pkt 1 do 4.

2. Opłata wyliczona według zasad podanych w ust. 1 jest zatwierdzana na każdy rok kalendarzowy przez dyrektora przedsiębiorstwa jako podstawa do określania należności za dokonany usługowo wypał cegły. Opłata powinna być określona w stosunku do jednostki odniesienia, za którą przyjmuje się 1000 sztuk cegieł.

§ 5. Traci moc zarządzenie nr 19 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 lutego 1961 r. w sprawie warunków usługowego wypału cegły surowej oraz pomocy udzielanej zespołom produkcji materiałów budowlanych przez zakłady ceramiki budowlanej podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowane (Dz. Urz. MBiPMB Nr 4, poz. 16).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

w z. J. Smyczyński